

Räddade genom blodet

"De ska ta lite av blodet och stryka det på de två dörrposterna och på dörrstycket i de hus där de åter [påsk]lammet."
2 Mosebok 12:7

När vi går in i vårmånaderna mars och april samlas kristna från alla delar av världen för att på ett särskilt sätt minnas vår Herre Jesus Kristi död och uppståndelse. Ungefär samtidigt samlas också judar för att fira påskhögtiden.

Varje grupp använder sina kalendrar och långvariga traditioner för att bestämma den exakta tidpunkten för att fira dessa religiösa högtider. Ibland kan dessa händelser vara åtskilda med några dagar, och andra gånger med flera veckor. Enligt Bibelns berättelse slaktades Israels påskalam på den 14:e dagen i månaden Abib, som senare kom att kallas Nisan. (5 Mosebok 16:1; Nehemja 2:1). Detta motsvarar våra månader mars eller april, beroende på året.

Även om både kristna och judar firar dessa viktiga händelser vid denna tid på året, är det få som förstår den sanna innebörden och betydelsen av Jesu död och uppståndelse, som dog som Frälsare för den syndasjuka mänskliga skapelsen. Det är också få som förstår den fulla innebörden av judarnas påsk. Aposteln Petrus förklarade att de flesta är blinda för att uppskatta Guds djupa saker. "Genom sin gudomliga kraft har Gud gett oss allt vi behöver för att leva ett gudfruktigt liv. Vi har fått allt detta genom att lära känna h , han som kallade oss till sig genom

sin underbara härlighet och förträfflighet. ... Men de som inte utvecklas på detta sätt är kortsynta eller blinda och glömmar att de har renats från sina gamla synder.” 2 Petrus 1:3,9

Guds instruktioner

När vår utvalda skriftställning skrevs var Israels folk fångna i Egypten. När tiden var inne instruerade Gud israeliterna att stryka blodet från det slaktade påskalammet på ”sidostolparna och på dörrposterna till husen”. De fick också instruktioner om att steka lammet och äta det med osyrat bröd och bittra örter. (2 Mosebok 12:8). Sammanhanget i denna text ger också andra viktiga detaljer och perspektiv i samband med Guds särskilda instruktioner till israeliterna.

Vi läser: ”Herren gav Mose och Aron följande instruktioner: ”Från och med nu ska denna månad vara den första månaden på året för er. Meddela hela Israels folk att varje familj på den tionde dagen i denna månad ska välja ett lamm eller en ung get som offer, ett djur för varje hushåll. Om en familj är för liten för att äta ett helt djur, ska de dela med en annan familj i grannskapet. Dela upp djuret efter varje familjs storlek och hur mycket de kan äta. Det djur ni väljer måste vara ett ettårigt handjur, antingen ett får eller en get, utan några fel. Ta särskilt väl hand om detta utvalda djur fram till kvällen den fjortonde dagen i denna första månad. Sedan måste hela Israels folk slakta sitt lamm eller sin killing i skymningen.” 2 Mosebok 12:1-6

Det slaktade lammet

Dessa tydliga anvisningar innehåller en stor mängd betydelsefull symbolik. Till exempel pekar

hänvisningen till "Egyptens land" på Satans nuvarande herravälde över jorden och dess folk. Denna världens gud [Satan] har förblindat de otroendes sinnen så att de inte kan se ljuset från evangeliet om Kristi härlighet, som är Guds avbild. 2 Korintierbrevet 4:4

"Månadernas början" är grunden för beräkningen av den exakta dagen då påskan skulle firas. Nymånen närmast vårdagjämningen markerade början på den första judiska månaden, Abib. Offerlammet skulle väljas ut på den "tionde dagen" i den första månaden. Detta pekade framåt mot Jesu framtida ankomst till Jerusalem som "Guds lamm, som tar bort världens synd" och som uppfyllelse av Sakarjas profetia. (Matteus 21:1-9; Johannes 1:29; Sakarja 9:9). Om man läser vidare i 2 Mosebok kapitel 12 ser man att lammet skulle vara ett år gammalt, av hankön och utan fel. Detta illustrerade Jesu fullkomlighet som det framtida fläckfria "Guds lamm" (1 Petrus 1:19). Påskalammet slaktades sedan på "den fjortonde dagen i samma månad" och äts samma kväll. Påskhögtiden, även kallad "det osyrade brödets högtid", började nästa dag och varade i sju dagar. 2 Mosebok 12:15-17

Förstfödda – under blodet

Vidare i dessa anvisningar läser vi: "I natt skall jag gå genom Egyptens land och slå alla förstfödda i Egyptens land, både människor och djur, och jag skall utföra dom över alla Egyptens gudar. Jag är Herren. Och blodet skall vara er ett tecken på de hus där ni bor, och när jag ser blodet skall jag gå förbi er, och plågan skall inte komma över er och förgöra er, när jag slår Egyptens land. Och denna dag skall vara en minnesdag för er, och ni skall fira den som en

högtid för Herren i alla era generationer; ni skall fira den som en högtid genom en förordning för alltid.” 2 Mosebok 12:12-14

I dessa skrifter hänvisas det till att man passerade genom Egyptens land på ”natten”. Detta symboliserar den mörka natten av synd och död som Guds folk har passerat sedan pingstdagen. (Kolosserbrevet 1:13; 1 Petrusbrevet 2:9). De ”förstfödda” symboliserar ”förstfödda kyrkan, som är upptecknad i himlen”. Dessa är under lammets blod och strävar efter att få del i den himmelska fasen av Kristi rike. Hebreerbrevet 12:23

Israels förstfödda byttes senare ut mot hela Levis stam, som räknades som tillhörande Gud. ”Och Herren sade till Mose: Se, jag har utvalt leviterna bland israeliterna för att tjäna som ersättare för alla förstfödda söner i Israels folk. Leviterna tillhör mig, för alla förstfödda män är mina. Den dag då jag slog ihjäl alla förstfödda söner i Egypten, avsatte jag för mig själv alla förstfödda i Israel, både människor och djur. De är mina; jag är Herren.” 4 Mosebok 3:11-13

Ett minnesmärke eller en minnesdag

Blod symboliserar liv, och när påskalammet slaktades representerade det ett offrat liv. (3 Mosebok 17:11). Blodet från det offrade lammet användes sedan i enlighet med Guds vilja för att representera vår Herre Jesu dyrbara blod, som många århundraden senare skulle offras för den syndabegärda mänskliga familjen. Vår Herres offerblod är det enda sätt på vilket vi kan bli frälsta från den dödsdom som lades på Adam och Eva på grund av deras olydnad mot Guds lag. 1 Petrus 1:18,19; Uppenbarelseboken 1:5

Gud uppmanade Israels folk att minnas den specifika tidpunkten för denna händelse och att fira den varje år som ett minnesmärke. Han sade: "Denna dag skall vara ett minnesmärke för er." (2 Mos 12:14). Detta tjänar till att illustrera det större minnesmärke som Jesus instiftade när han och hans lärjungar var samlade i övre rummet. Vid det tillfället bad han dem att ta del av brödet, som han sa representerade hans kropp, och kalken, som symboliserade hans offerblod. Han sa sedan till dem: "Gör detta till minne av mig." (1 Korintierbrevet 11:23-26). Några timmar senare skulle han dö för världens synder.

I Lukasevangeliets berättelse läser vi: "[Jesus] tog brödet, tackade Gud, bröt det och gav det till [sina lärjungar] och sade: 'Detta är min kropp, som ges för er. Gör detta till minne av mig.' På samma sätt tog han kalken efter måltiden och sade: 'Denna kalk är det nya förbundet i mitt blod, som utgjuts för er.'

Plagorna

När Guds tidsklocka slog, var det dags för israeliterna att befrias från det egyptiska slaveriet. Deras länge efterlängttade befrielse hade kommit. Men farao och hans förmän var inte villiga att släppa dem fria. De vägrade att låta israeliterna gå vidare till det utlovade landet Kanaan. En efter en sände Herren olika plågor över Egyptens folk, men gav dem lättnad när deras farao bad om nåd och gav löften som han inte hade för avsikt att hålla. Se 2 Mosebok kapitel 7-10.

Slutligen tillkännagav Guds tjänare Mose en tionde och sista plåga. En stor katastrof skulle drabba alla förstfödda i varje familj i Egypten, och de skulle alla

dö under en natt. I de enklaste böndernas hem, liksom i faraos palats, skulle stor sorg råda i hela Egypten, och de skulle gärna låta israeliterna gå. 2 Mosebok 11:1-8

I enlighet med Mose tillkännagivande "och den natten, vid midnatt, slog Herren ihjäl alla förstfödda söner i Egyptens land, från faraos förstfödde son, som satt på tronen, till den förstfödde sonen till fången i fängelsehålan. Till och med deras förstfödda boskap dödades. Farao och alla hans tjänstemän och hela Egyptens folk vaknade under natten, och högt klagande hördes över hela Egyptens land. Det fanns inte ett enda hus där någon inte hade dött. Farao sände efter Mose och Aron under natten. Gå ut! beordrade han. Lämna mitt folk – och ta resten av israeliterna med er! Gå och tillbe Herren som ni har begärt. Ta era hjordar och boskap, som ni har sagt, och gå. Gå, men välsigna mig när ni går. Alla egyptierna uppmanade Israels folk att lämna landet så fort som möjligt, för de tänkte: "Vi kommer alla att dö!" 2 Mosebok 12:29-33

Förberedda för en resa

I 2 Mosebok kapitel 7-10 står det att de tre första plågorna drabbade alla i Egypten, inklusive det område där israeliterna bodde. De följande sex plågorna drabbade dock endast de områden som beboddes av egyptierna. Den tionde och sista plågan drabbade hela Egypten, inklusive det område som tilldelats israeliterna, som var skyddade av blodet.

Israels barn hade fått instruktioner att visa sin tro och lydnad mot Guds vilja genom att offra ett lamm vars

blod skulle stänkas på dörrposterna och dörrposterna på deras dörrar, och vars kött skulle ätas samma natt, tillsammans med bittra örter och osyrat bröd. De hade full tillit till att de, tack vare lammets blod på dörrposterna och dörrposterna i sina hem, genom att förbli "under blodet" inte skulle drabbas av den katastrof som skulle drabba Egyptens förstfödda när Gud slog dem med döden. De som åt av lammet väntade med stavarna i handen och rustade sig för resan, i förväntan om att Gud skulle få egyptierna att låta dem gå. 2 Mosebok 12:7-13

Lagens särdrag

Israeliterna beordrades att varje år minnas och fira denna påskhögtid som Gud hade gett dem genom Mose. Det var en av deras största nationella minnesdagar, och den firas fortfarande av judar över hela världen som ett tecken på deras respekt för betydelsen av denna gamla sed.

De många särdragen i den mosaiska lagen var gudomligt utformade för att förebåda olika välsignelser som skulle utgjutas över alla familjer på jorden i Guds tid och i rätt ordning. När det gäller påskfirandet förebådade lammets död Jesu död som en fullkomlig människa. Sprutandet av lammets blod symboliserade tillräknandet av förtjänsten av Jesu lösenoffer till den förbigångna klassen under denna natt av synd och död. Precis som för israeliterna är det denna "förstfödda" klass som först får del av lammets utgjutna blod. (1 Johannes 1:7; Efesierbrevet 1:3-7). Saliga är de vars ögon av tro ser att Jesus verkligen var Guds lamm. Genom Jesu blod blev det möjligt att upphäva Adams synd genom att betala Adams straff, ett straff där hela världen

förlorade Guds gunst och kom under den gudomliga dödsdomen.

Det var nödvändigt att rättvisan tillfredsställdes innan denna dödsförbannelse och dess åtföljande sorg och smärta kunde upphävas. Som Skriften förkunnar: "Liksom genom en enda människas [Adams] överträdelse domen kom över alla människor till fördömelse, så kom också genom en enda människas [Jesu] rättfärdighet den fria gåvan över alla människor till rättfärdiggörelse och liv." Romarbrevet 5:18

De första frukterna

När han blev inspirerad av Guds heliga ande skrev Johannes Uppenbararen: "Jag såg, och se, Lammet stod på Sions berg, och med honom hundra fyrtiofyra tusen, som hade hans namn och hans Faders namn skrivet på sina pannor. Och jag hörde en röst från himlen, som ljudet av många vatten och som ljudet av högt doner, och rösten som jag hörde var som ljudet av harpister som spelade på sina harpor. Och de sjöng en ny sång inför tronen och inför de fyra levande varelsena och de äldste; och ingen kunde lära sig sången utom de hundra fyrtiofyra tusen som hade köpts från jorden. Dessa är de som inte har besudlat sig med kvinnor, ty de har bevarat sig rena. Dessa är de som följer Lammet vart det än går. Dessa har blivit köpta bland människorna som förstlingsfrukt till Gud och Lammet. Uppenbarelseboken 14:1-4

Dessa inspirerade ord från Gud pekar på den förhärligade Kristus, huvud och kropp, som "första frukterna till Gud och Lammet". Detta innebär att det också kommer att finnas "efterfrukter" i vår

kärleksfulle himmelske Faders slutgiltiga plan och syfte. Så är verkligen fallet. Det var Guds syfte att rädda alla Israels barn, inte bara de förstfödda. Som nation representerade de hela människosläktet, som kommer att ges en möjlighet att komma i harmoni med Gud och beviljas evigt liv i det framtida förlovade landet – den återställda perfekta jorden.

Således blev hela Israels nation mirakulöst befriad av Herren genom Mose. De leddes av honom på en väg över Röda havet som hade förberetts speciellt för dem genom gudomlig kraft som kontrollerade vindarna och tidvattnet. (2 Mos 14:21-30). Inte en enda israelit blev kvar. Denna underbara händelse illustrerar den slutgiltiga befrielsen av hela världen från Satans makt. Alla kommer att ges möjlighet att komma i överensstämmelse med de rättfärdiga lagar som kommer att upprättas under Kristi framtida regering över jorden. Vi kan verkligen instämma i de ord som aposteln Paulus skrev när han sade att Kristus Jesus "gav sig själv som lösen för alla, för att vittnas om i sinom tid". 1 Timoteus 2:6

Två uppfyllelser

Befrielsen från döden var beroende av att Israels förstfödda barn förblev under lammets blod när Guds dödsängel passerade dem. De var de enda som befann sig under blodet och som var utsatta för döden. De blev alla befriade den natten, såsom framgår av påskens bild. Som sådana var Israels förstfödda de direkta mottagarna av lammets blod.

Under den nuvarande kristna tidsåldern är också Jesu efterföljare under blodet. De har accepterat förtjänsten av Jesu blod och står under dess skydd (1 Johannes 1:7). De har kallats i förväg av världen.

Deras ögon har öppnats för att inse deras tillstånd av synd och slaveri och deras behov av befrielse. (Efesierbrevet 1:18). De har svarat på Guds underbara nåd och har överlämnat sina liv till honom i fullständig helgelse. (Romarbrevet 12:1). På grund av sin tro på det utgjutna blodet från "Guds lamm" har de gemenskap med "Fadern och med hans Son Jesus Kristus". 1 Johannes 1:3

Aposteln Paulus förklarar att helgelse under den nuvarande tidsåldern innebär dop i Jesu död. "Vet ni inte att alla vi som döpts till Jesus Kristus har döpts till hans död? Vi har alltså begravts med honom genom dopet till döden, för att vi, liksom Kristus uppväcktes från de döda genom Faderns härlighet, också ska leva ett nytt liv. Om vi har blivit förenade med honom i likhet med hans död, så ska vi också bli det i likhet med hans uppståndelse." Romarbrevet 6:3-5

Det är av yttersta vikt att de som har gett sina liv till Gud fortsätter att förbli under det dyrbara blodet som stänkts över dem. Att någon skulle lämna detta nådestillstånd skulle innebära att man nonchalerar vår kärleksfulle himmelske Faders barmhärtighet. Det skulle betyda att man inte uppskattar hans godhet eller sin del i Jesu blods frälsande kraft. "Om vi medvetet syndar efter att ha fått kunskap om sanningen, finns det inte längre något offer för synder." Hebreerbrevet 10:26

Befrielse för hela världen

Medlemmarna i "den förstföddes kyrka" har fått Jesu blods förtjänst före världen. Kristus gick in "i själva himlen för att nu framträda inför Gud för vår skull" (Hebreerbrevet 9:24). När kyrkan är fullbordad

kommer vår Frälsares blods förtjänst, eller värde, att bli tillgängligt för hela mänskligheten. Jesus sade: "Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina känner mig. Såsom Fadern känner mig, så känner jag Fadern, och jag ger mitt liv för fåren. Och jag har andra får, som inte är av denna fållan; dem måste jag också föra, och de skall höra min röst, och det skall bli en fålla och en herde." Johannes 10:14-16

Den andra stora välsignelsen som skedde i Egypten var befrielsen av hela Israels folk när de leddes av Mose över Röda havet. Denna märkliga händelse symboliserar den slutgiltiga befrielsen av hela mänskligheten från syndens och dödens bojar. De utlovade välsignelserna kommer att bli tillgängliga för världen under Kristi rike och enligt villkoren i det nya förbundet. (Jeremia 31:31-34). Vid den tiden kommer alla som önskar följa rättfärdigheten och lyda den större Moses – vår Herre Jesus – att beviljas de livets rättigheter som förlorades på grund av Adams synd. 5 Mosebok 18:15-19; Apostlagärningarna 3:20-25

Den långa natten av synd och död kommer att vara förbi, och den härliga morgonen av befrielse kommer att ha kommit. (Psaltaren 30:5). Kristus, huvud och kropp, kommer att leda och befria hela Israel, hela Guds folk. Vid den tiden kommer alla att känna till och med glädje vörda, ära och lyda Guds vilja. Apostlagärningarna 15:16,17; Romarbrevet 11:26-36

Kristus, vårt påskalamm

När aposteln Paulus skrev till bröderna i Korint, sade han till dem: "Rensa bort den gamla surdegen, så att

ni blir en ny deg, såsom ni verkligen är osyrade. Ty Kristus, vårt påskalam, har offrats. Låt oss därför fira högtiden, inte med gammal surdeg, surdeg av ondska och illvilja, utan med osyrat bröd av uppriktighet och sanning.” 1 Korintierbrevet 5:7,8

I denna skrift talade aposteln till ”förstfödda kyrkan” vars namn är skrivna i himlen (Hebreerbrevet 12:23). Han uppmanade dem att rena sig från all synd och orättfärdighet, som symboliseras av surdeg av ondska och illvilja. Istället skulle de söka rättfärdighet och sanning, vilket illustreras genom att äta det osyrade brödet.

Genom att äta det symboliska lammet tillägnar vi oss Kristi förtjänst. Vi ”klär oss” också i Kristus i den mån vi förmår, varigenom vi förvandlas till hans härliga avbild och karaktär. (Romarbrevet 12:2; 13:14; Galaterbrevet 3:27). Vi livnär oss av honom på samma sätt som judarna livnärde sig av påskalammet. De bittra örterna, som hjälpte och väckte israelernas bokstaviga aptit, var en illustration av våra bittra erfarenheter och prövningar. Dessa ges oss för att hjälpa oss att avvänja oss från jordiska ting, och de ger oss en ökande aptit att livnära oss av lammet och det osyrade brödet av sanning.

I världen har vi ”ingen bestående stad”. Istället går vi som främlingar och resande med stav i hand och rustade för resan till det himmelska Kanaan. (Hebreerbrevet 13:14; 1 Petrus 2:11). Alla de härliga välsignelser som vår kärleksfulle himmelske Fader har i beredskap för den förstföddes församling kommer att ges till dem som troget har tagit emot ”Guds Lamm” och förtjänsten av hans frälsande blod. Efesierbrevet 1:3-7

Låt oss fira högtiden

Snart kommer många att samlas igen för att fira minnet av Jesu död som det stora påskalammet. När vi firar högtiden igen i år, låt oss glädjas över Jesu dyrbara blod som utgjutits för vår skull och som kommer att vittnas om för världen när tiden är inne. "Må nu fredens Gud, som uppväckte vår Herre Jesus från de döda, den store herden för fåren, genom det eviga förbundets blod, göra er fullkomliga i varje gott verk för att göra hans vilja och verka i er det som är välbehagligt i hans ögon, genom Jesus Kristus, till vilken äran tillhör i evigheters evigheter. Amen." Hebreerbrevet 13:20,21